

Vsebina

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Parlamentarne skupščine Euronest

2016/C 193/01	Resolucija parlamentarne skupščine Euronest o skupnih stališčih in pomislekih držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav v zvezi z zunanjo politiko in zunanjimi grožnjami za njihovo varnost	1
2016/C 193/02	Resolucija parlamentarne skupščine Euronest o večletnem finančnem okviru in njegovem učinku na gospodarsko sodelovanje med državami vzhodnega partnerstva	10
2016/C 193/03	Resolucija parlamentarne skupščine Euronest o razvoju politike na področju nekonvencionalnih virov zemeljskega plina in morebitnih posledicah za energetske trge v EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah	13
2016/C 193/04	Resolucija parlamentarne skupščine Euronest o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij, delovnih izkušenj in univerzitetnih diplom v okviru bolonjskega procesa	17
2016/C 193/05	Resolucija parlamentarne skupščine Euronest o primeru Nadje Savčenko	23

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

PARLAMENTARNE SKUPŠČINE EURONEST

RESOLUCIJA ⁽¹⁾

parlamentarne skupščine Euronest o skupnih stališčih in pomislekih držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav v zvezi z zunanjo politiko in zunanjimi grožnjami za njihovo varnost

(2016/C 193/01)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine EURONEST z dne 3. maja 2011,
 - ob upoštevanju skupne izjave z vrha vzhodnega partnerstva, ki je potekal 21. in 22. maja 2015 v Rigi,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedске politike ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2015 o evropski agendi za varnost ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 11. junija 2015 o strateških vojaških razmerah na območju Črnega morja po nezakoniti priključitvi Krima k Rusiji ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. aprila 2015 o evropski agendi za varnost (COM(2015) 0185),
- A. ker se je mednarodno varnostno okolje v Evropi v zadnjih letih dramatično spremenilo: svetovni red je močno popustil, pojavili so se novi regionalni in lokalni konflikti na Bližnjem vzhodu ter v severni Afriki in vzhodni Evropi; ker so ti, še vedno trajajoči konflikti in kršitve človekovih pravic na vojnih območjih povzročili doslej največje premike ljudi, ki iščejo zaščito v sosednjih državah in državah članicah EU;
- B. ker je EU v skladu s členom 21 Pogodbe o Evropski uniji zavezana učinkovitemu večstranskemu sodelovanju kot modelu svetovne politike; ker Organizacija Združenih narodov zagotavlja edinstven medvladni forum, v okviru katerega lahko njene države članice razpravljajo in sprejemajo skupne ukrepe o svetovnih vprašanjih, kot so mir in varnost, človekove pravice, preprečevanje konfliktov, razoroževanje in terorizem; ker EU in njene države članice v okviru Združenih narodov in drugih mednarodnih forumov konstruktivno sodelujejo s partnerskimi in podobno mislečimi državami pri oblikovanju odzivov na problematiko svetovne in regionalne razsežnosti ter mednarodnega prava;

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA-PROV(2015)0272.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA-PROV(2015)0269.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0232.

- C. ker je bila evropska sosedna politika oblikovana zato, da bi okrepili partnerstva Evropske unije s sosednjimi državami in na ta način vzpostavili območje skupnega spoštovanja demokracije, človekovih pravic, pravne države, stabilnosti, varnosti in blaginje;
- D. ker ima Beneška komisija Sveta Evrope izkušnje in strokovno znanje na področju ustavnega prava;
- E. ker vzhodno partnerstvo temelji na zavezanosti načelom mednarodnega prava in temeljnim vrednotam, vključno z demokracijo, pravno državo ter spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
- F. ker so se Gruzija, Moldavija in Ukrajina s podpisom dvostranskih pridružitvenih sporazumov z EU zavezale, da bodo skupaj z Unijo spodbujale, ohranjale in krepile mir in varnost na regionalni in mednarodni ravni, kar je eden od ciljev političnega združevanja;
- G. ker je, kot je poudarjeno v zadnjem, četrtem poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku Gruzije pri izvajanju akcijskega načrta za liberalizacijo vizumskega režima, ki je bil sprejet 18. decembra 2015, Gruzija od junija 2012, ko se je vključila v dialog o liberalizaciji vizumskega režima z EU, izvedla vse zahtevane reforme, ki so potrebne za učinkovito in trajnostno doseganje vseh meril iz štirih sklopov druge faze akcijskega načrta za liberalizacijo vizumskega režima; ker je Gruzija v skladu z akcijskim načrtom za liberalizacijo vizumskega režima izvedla vrsto zakonodajnih in ustavnih reform na naslednjih področjih: varnost dokumentov, upravljanje meja, upravljanje migracij in azil, javni red in varnost (boj proti organiziranemu kriminalu, korupciji, nedovoljeni trgovini, pranju denarja in drogam); sodelovanje na področju pravosodja in kazenskega pregona; varstvo osebnih podatkov ter varstvo človekovih pravic, vključno s pravicami manjšin;
- H. ker je Komisija 18. decembra 2015 izdala zadnje, šesto poročilo o napredku Ukrajine pri izvajanju akcijskega načrta za liberalizacijo vizumskega režima;
- I. ker sta se EU in Armenija 7. decembra 2015 začeli pogajanja na visoki ravni, da bi sprejeli nov, celovit okvirni sporazum, ki bi zajemal politično, gospodarsko in sektorsko sodelovanje;
- J. ker so, kot je poudarjeno v skupni izjavi z vrha vzhodnega partnerstva 21. in 22. maja 2015, dejanja agresije Rusije proti Ukrajini in Gruziji pokazala, da v 21. stoletju temeljnih načel suverenosti in ozemeljske celovitosti z mednarodno priznanimi mejami ni mogoče šteti za samoumevna;
- K. ker je zaradi dotoka streliva, orožja in terorističnih borcev iz Rusije na ozemlja, ki jih nadzorujejo nezakonite oborožene skupine v Ukrajini, prišlo do številnih žrtev in več kot dveh milijonov notranje razseljenih oseb in beguncev ter še vedno trajajoče humanitarne krize;
- L. ker Rusija še vedno zaseda gruzijski regiji Abhazijo in Chinvalsko regijo/Južno Osetijo in je sprejela dodatne ukrepe, da bi dosegla njuno dejansko priključitev, s čimer krši temeljne norme in načela mednarodnega prava; ker je na območjih pod dejanskim nadzorom okupacijskih sil, ki so odgovorne za kršitve človekovih pravic na teh območjih, vključno s kršitvami pravic do prostega gibanja, stikov med ljudmi in izobraževanja v maternem jeziku, prišlo do etničnega čiščenja in prisilnih demografskih sprememb;
- M. ker je Rusija z začasno zasedbo Avtonomne republike Krim in mesta Sevastopol ter vojaško agresijo v ukrajinskem Donbasu povzročila pomembne kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin na zasedenih ozemljih;
- N. ker sta Rusija in Evropska unija razglasili medsebojni trgovinski embargo; ker je Rusija brez pravne podlage izvedla samovoljne ukrepe, ki kršijo univerzalne standarde in so nepregledni, da bi nekatere evropske politike vključila na črni seznam, tako da bi jim onemogočila vstop na rusko ozemlje;
- O. ker so vzhodnoevropske partnerske države zaradi konfliktov na svojih ozemljih bolj dovzetne za politično destabilizacijo, gospodarske in socialne razmere v teh državah pa so resno ogrožene; ker območja na evropski celini in v njeni bližini, ki so jih prizadeli konflikti, resno ogrožajo varnost EU in njenih partneric;

- P. ker v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu vladajo nemir, nasilje in civilna vojna; ker revščina, pomanjkanje virov, učinki, povezani s podnebnimi spremembami, kršitve človekovih pravic in gospodarska stagnacija močno pritiskajo na prebivalstvo v mnogih delih afriške celine in na Bližnjem vzhodu, zlasti na manjšine, kot so kristjani in jazidi, ki morajo zato bežati s svojih domov;
- Q. ker je bila septembra 2014 oblikovana široka mednarodna koalicija, da bi premagala teroristično organizacijo, samooklicano Islamsko državo Iraka in Levanta (ISIL/Daiš);
- R. ker so partnerske države začele sodelovati z EU na področju skupne varnostne in obrambne politike EU (SVOP), zlasti v zvezi s podporo SVOP reformam varnostnega sektorja v partnerskih državah;
- S. ker je Ukrajina leta 2005 sklenila okvirni sporazum z EU o sodelovanju v operacijah za krizno upravljanje pod vodstvom EU, Gruzija in Moldavija pa sta to storili leta 2012; ker je Ukrajina leta 2014 sodelovala pri delovanju bojnih skupin EU in s fregato prispevala k pomorskim silam EU (EU NAVFOR) v Somaliji – operacija Atalanta, istega leta pa sta Moldavija in Gruzija prvič sodelovali v misijah SVOP pod vodstvom EU, in sicer v njeni misiji za usposabljanje (EUTM) v Maliju in njeni vojaški operaciji v Srednjeafriški republiki (EUFOR RCA);
- T. ker so države članice EU in vse partnerske države podpisale večstranske pogodbe o razorožitvi z orožjem za množično uničevanje, med njimi Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja, Pogodbo o celoviti prepovedi jedrskih poskusov ter konvenciji o biološkem in kemičnem orožju; ker je 17 držav članic EU podpisalo tudi prilagojene pogodbe o konvencionalnih oboroženih silah v Evropi, to pa so storile tudi vse partnerske države;
- U. ker so v evropski agendi za varnost za obdobje 2015–2020, kot jo je predlagala Komisija, opredeljene tri prednostne naloge, in sicer boj proti terorizmu in preprečevanje radikalizacije, razbitje mrež organiziranega kriminala in boj proti kibernetiki kriminaliteti;
- V. ker so se nekatere države članice EU ter partnerske in sosednje države soočile z zunanjo agresijo, terorističnimi napadi, čezmejnimi organiziranim kriminalom in kibernetiko kriminaliteto, ki so v nekaterih državah povezani z nasilnim političnim ekstremizmom in versko radikalizacijo; ker je ISIL/Daiš sponzoriral napade na ozemlju držav članic EU;
- W. ker sta se EU in ZDA začeli pogajati za sklenitev novega trgovinskega sporazuma, in sicer čezatlantskega partnerstva za trgovino in naložbe (TTIP);
- X. ker je 1. januarja 2016 začel veljati poglobljeni in celoviti sporazum o prosti trgovini med Ukrajino in EU (DCFTA); ker je Rusija zatem Ukrajini naložila gospodarske sankcije, vključno z omejitvijo tranzita blaga med Ukrajino in Srednjo Azijo prek Rusije;
- Y. ker je večina držav članic EU in partnerskih držav odvisna od zunanje oskrbe z energijo, zato ima dostop do energije ključno vlogo pri oblikovanju geopolitičnih razmer v Evropi; ker energetske politike EU in njenih partnerskih držav ne smejo oslabiti temeljnih vrednot vzhodnega partnerstva ali skladnosti njihovih ustreznih zunanjih politik;
- Z. ker so ZDA, Iran, Rusija in drugi akterji neposredno ali posredno vključeni v regionalne konflikte v Siriji in Iraku, zato bi lahko prispevali k oblikovanju politične rešitve za njihovo odpravo;
- AA. ker dolgotrajna nestabilnost in stopnjevanje nasilja v Libiji resno ogrožata varnost celotne Evrope;
- BB. ker so Iran, EU, Francija, Nemčija, Združeno kraljestvo, Kitajska, Rusija in ZDA (EU3 + 3), ki so se 14. julija 2015 sestali na Dunaju, dosegli dogovor o iranskem jedrskem vprašanju, ki omogoča postopno odpravo sankcij Varnostnega sveta Združenih narodov ter večstranskih in nacionalnih sankcij, povezanih z iranskim jedrskim programom;
1. opozarja, da vzhodno partnerstvo temelji na skupni zavezanosti skupnim vrednotam, vključno z demokracijo, pravno državo in spoštovanjem človekovih pravic, ter načelom mednarodnega prava in temeljnimi svoboščinam, pa tudi stabilnosti, varnosti in blaginji EU, vzhodnoevropskih partnerskih držav in celotne evropske celine; poudarja odgovornost vsake države vzhodnega partnerstva, da zagotovi uvedbo in izvajanje trdnega procesa reform ter se bori proti korupcijskim mehanizmom; poudarja podporno vlogo EU v zvezi s tem;

2. ugotavlja, da se bo na podlagi pregleda evropske sosedске politike leta 2016 začela resna razprava o tem, kako bi lahko v primeru treh vzhodnoevropskih partnerskih držav, ki so sklenile pridružitvene sporazume, diferenciran pristop prenesli v prakso;
3. se strinja, da se EU in njene partnerske države srečujejo z več sočasnimi varnostnimi izzivi, ki so vse bolj zapleteni, v okolju, za katerega so značilni globalizirano gospodarstvo, podnebne spremembe, mednarodna mobilnost, digitalizacija, demografski premiki in migracije, ter z grožnjami, ki jih ustvarjajo tradicionalni državni akterji in nedržavne organizacije, ki podpirajo terorizem ali mednarodni kriminal;
4. poziva EU in njene partnerske države, naj vzpostavijo tesnejši politični odnos ter si prizadevajo za približevanje svojih ustreznih zunanjih politik in povečanje njihove usklajenosti, da bi lahko obvladale skupne izzive in zagotovile svojo varnost; poudarja, da bi bilo treba dati prednost skupnim prizadevanjem za ponovno vzpostavitev evropske varnostne ureditve v okviru mednarodnega prava; poudarja, da mora ta ureditev temeljiti na demokratičnih načelih, pravni državi, temeljnih vrednotah, spoštovanju človekovih pravic, varstvu manjšin, suverenosti, neodvisnosti in nedotakljivosti meja;
5. opozarja, da je ponovna vzpostavitev dialoga s civilno družbo poglavitna za zagotovitev široke podpore za vse reforme na področju kazenskega pregona;
6. zavrača vidik nove delitve evropske celine na območja vpliva velesil, kot to nakazuje Rusija v svojih politikah in ukrepih; ponovno potrjuje načelo, da ima vsaka država suvereno pravico, da svobodno in demokratično oblikuje zunanjo in varnostno politiko ter vojaška zavezništva; poudarja, da ima v skladu z načeli iz člena I Helsinške sklepne listine iz leta 1975 vsaka država v Evropi pravico, da se sama odloči, ali bo podpisala pogodbo o zavezništvu, vključno z ustanovno pogodbo Nata;
7. meni, da bi bilo treba okrepiti demokratično upravljanje Združenih narodov; zato poziva države članice Združenih narodov, naj izvedejo reformo Varnostnega sveta Združenih narodov, da bo bolje upošteval nove razmere v svetu in učinkoviteje deloval;
8. ceni okvir Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) kot vključujoč forum za dialog o varnostnih vprašanjih in reševanju konfliktov; poziva k oživitvi OVSE ter k ustrezni politični in finančni podpori; poudarja, da je potrebno nadaljnje sodelovanje med EU, njenimi državami članicami, vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, Združenimi narodi in OVSE, ki si morajo skupaj prizadevati za obvladovanje kriznih razmer ter oblikovanje mirnih rešitev za konflikte v Evropi; obžaluje pa, da ni bil dosežen bistven napredek pri oblikovanju mirnih rešitev in celoviti odpravi tako imenovanih zamrznjenih konfliktov, ki vplivajo na večino vzhodnoevropskih partnerskih držav, in poziva k učinkovitejšim ukrepom, usmerjenih v rezultate;
9. meni, da je za obravnavanje beguncev, razseljenih oseb in migracijskih tokov potreben skupen in celovit pristop k zunanjim in migracijskim politikam, ki zajema razvoj, preprečevanje in reševanje konfliktov, krizno upravljanje, porazdelitev bremena, humanitarno pomoč ter skupna prizadevanja za razbremenitev; poudarja, da mora EU nujno sodelovati s sosedomi, če želi učinkovito obvladati begunsko krizo, hkrati pa zaščititi dosežke evropskega povezovanja v zvezi s prostim pretokom oseb; poleg tega poudarja, da je treba razviti posebne postopke za zgodnje prepoznavanje, registracijo in dokumentiranje notranje razseljenih otrok brez spremstva ali ločenih otrok in drugih ranljivih skupin ter jim zagotoviti dostop do pomoči in storitev;
10. poudarja, da je prosta in trajnostna mednarodna trgovina gonilo rasti; zato poudarja, da je treba razviti odnose, ki temeljijo na prosti in pravični trgovini, ter spodbujati tuje naložbe med EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, da bi prispevali k političnemu zblizevanju in gospodarskemu povezovanju;
11. poziva partnerske države, naj izvedejo reforme, ki bodo zagotovile neodvisnost sodstva; poleg tega jih poziva, naj političnim silam preprečujejo izkoriščanje pravnih sistemov za izvajanje selektivne pravičnosti;
12. poudarja, da je neodvisnost medijev od političnih interesov ključnega pomena za pluralizem v medijskem prostoru; meni, da so neodvisni mediji glavne sile proti lažnim informacijam in propagandi; zato poziva partnerske države, naj prenehajo izvajati ukrepe, ki škodijo integriteti takih medijev; predlaga, naj Beneška komisija Sveta Evrope pomaga partnerskim državam v zvezi s tem;

13. ugotavlja, da morajo partnerske države pri razvijanju trgovinskih odnosov z EU in svojimi drugimi sosednjimi državami upoštevati različne možnosti zunanje politike; poudarja, da so poglobljeni in celoviti sporazumi o prosti trgovini med EU na eni ter Gruzijo, Moldavijo in Ukrajino na drugi strani namenjeni pomembni poglobitvi odnosov med partnericami podpisnicami ter razvoju trgovine in tujih naložb; poudarja, da ti sporazumi in poglobljanje trgovinskih odnosov z drugimi partnericami niso medsebojno izključujoči; meni, da tovrstni sporazumi niso edina možnost trgovinske politike EU v odnosu do vzhodnoevropskih partneric; poziva EU, naj v sodelovanju s partnerskimi državami ponudi alternativne trgovinske ukrepe, ki bodo prilagojeni njihovim potrebam in omejitvam; obsoja povračilne trgovinske ukrepe, ki jih je Rusija naložila Ukrajini po začetku veljavnosti poglobljenega in celovitega sporazuma o prosti trgovini; poziva Komisijo, naj vzpostavi začasne protiukrepe, da bi zmanjšala negativni vpliv ruskih trgovinskih sankcij za Ukrajino;
14. pozdravlja dejstvo, da je Komisija pozitivno ocenila akcijska načrta za liberalizacijo vizumskega režima za Ukrajino in Gruzijo; poziva Komisijo, naj Evropskemu parlamentu hitro predloži potreben zakonodajni predlog, Svet pa, naj odpravi vizumsko obveznost za ukrajinske državljane;
15. poziva EU in ZDA, naj vzhodnoevropske partnerske države skupaj z vsemi deležniki in civilnimi družbami vključita v odprte in pregledne razprave o morebitnih koristih čezatlantskega partnerstva za trgovino in naložbe za njihova gospodarstva ter o tem, kako bi lahko tem gospodarstvom olajšali dostop do trgov na obeh straneh Atlantika;

Politika v zvezi z Rusijo, Turčijo in Iranom

16. obsoja politike propagande in lažnih informacij ter politike konfliktov in političnih ali gospodarskih pritiskov; izraža podporo strateškemu komuniciranju EU; poziva EU, naj to komuniciranje okrepi in sodeluje z vzhodnimi partnerskimi državami v boju proti propagandi in lažnim informacijam;
17. ponovno poudarja, da odločno podpira suverenost in ozemeljsko celovitost Gruzije znotraj njenih mednarodno priznanih meja; je v zvezi s tem zaskrbljen zaradi dogodkov v gruzijskih regijah Abhaziji in Chinvalski regiji/Južni Osetiji, vključno s tako imenovanimi pogodbami, ki jih Rusija izvaja, da bi poglobila svojo povezanost z Abhazijo in Chinvalsko regijo/Južno Osetijo, njeno vse večjo vojaško navzočnostjo v regijah, nezakonito namestitvijo ograj iz bodoče žice in smerokazov ob okupacijski liniji ter resnimi razmerami v zvezi s človekovimi pravicami v regijah;
18. poziva Rusijo, naj v celoti spoštuje suverenost in ozemeljsko celovitost Gruzije, pa tudi nedotakljivost njenih mednarodno priznanih meja, naj prekliče priznanje tako imenovane neodvisnosti Abhazije in Chinvalske regije/Južne Osetije ter naj izvaja določbe sporazuma o premirju z dne 12. avgusta 2008; zlasti poziva Rusijo, naj preneha zasedati gruzijska ozemlja, naj nadzorni misiji EU in mehanizmom za spremljanje človekovih pravic omogoči popoln in neoviran dostop do okupiranih gruzijskih regij ter naj konstruktivno sodeluje pri mednarodnih razpravah v Ženevi o ključnih vprašanih z dnevnega reda, kot so neuporaba sile, mednarodne varnostne ureditve ter varno in dostojanstveno vračanje notranje razseljenih oseb in beguncev;
19. obsoja vse vojaške akcije in agresijo v vzhodnoevropskih partnerskih državah, ki ogrožajo evropsko varnostno ureditev, in vztraja, da je potrebno mirno reševanje sporov v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov, Helsinško sklepno listino iz leta 1975, Pariško listino za novo Evropo iz leta 1990, ustanovno listino NATO-Rusija, memorandumom iz Budimpešte ter Pogodbo o prijateljstvu, sodelovanju in partnerstvu med Ukrajino in Rusko federacijo; poziva pogodbenice sporazuma iz Minska, sporazuma o premirju, ki so ga Azerbajdžan, Gorski Karabah in Armenija podpisali maja 1994, ter sporazuma o premirju med Rusijo in Gruzijo z dne 12. avgusta 2008, naj izpolnijo svoje obveznosti in zagotovijo dosledno izvajanje teh sporazumov;
20. poziva države, ki dobavljajo plin, naj nemudoma prenehajo uporabljati dostop do energije in oblikovanje cen kot politični orodji za pritiskanje na države članice EU in njene partnerske države; poziva EU in njene partnerske države, naj okrepijo svoja prizadevanja za diverzifikacijo oskrbe z energijo, razvoj alternativnih virov energije, povečanje prihrankov energije in izkoriščanje ureditev pretoka plina v obratni smeri ter tako zmanjšajo svojo uvozno energetske odvisnosti;

21. poudarja, da je projekt plinovoda Severni tok 2 v nasprotju s strateškimi interesi EU, kot so varnost, diverzifikacija, liberalizacija in oblikovanje močne energetske unije; zato poziva Komisijo in Svet, naj spoštujeta pravila in ambicije iz tretjega energetskega svežnja; poziva države članice EU, naj prenehajo sodelovati s podjetjem Gazprom pri projektu plinovoda Severni tok 2;
22. je zaskrbljen zaradi tveganja za vojaške incidente v Evropi, saj sta Rusija in NATO pred kratkim tja napotila dodatne vojaške sile in opremo, zlasti v vzhodno Evropo, na območje Črnega morja, v države Baltskega morja in v regijo Severnega ledenega morja; meni, da na sodelovanje med Natom in Rusijo, ki se razvija vse od konca hladne vojne, zelo negativno vpliva kršenje evropskega, na pravo temelječega reda miru, kot ga ponazarjata nezakonita ruska okupacija Krima in njegova priključitev Rusiji; priporoča Natu in Rusiji, naj bo komunikacija med njima še naprej odprta in naj obravnavata nove pobude za preprečevanje incidentov;
23. poziva Rusijo kot okupacijsko državo, naj v Avtonomni republiki Krim in mestu Sevastopol zagotovi spoštovanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno s pravicami in svoboščinami pripadnikov narodnih manjšin, zlasti krimskih Tatarov, Ukrajincev in drugih ranljivih skupin, ki prebivajo na Krimu, ter ustreznim mednarodnim organom za človekove pravice zagotovi, da lahko na polotoku svobodno in neovirano izvajajo svoje dejavnosti spremljanja;
24. poudarja, da je vzpostavitev učinkovitega odnosa in tesnejšega sodelovanja med EU in posameznimi partnerskimi državami koristna za vse; zato poziva EU, njene partnerske države in Turčijo, naj ohranjajo visoko raven dialoga o vprašanih zunanje in varnostne politike, pri čemer imajo prednost konflikti in varnostna vprašanja na Bližnjem vzhodu in njihov vpliv na migracijske tokove;
25. priznava veliko odgovornost in hvalevredna prizadevanja Turčije pri zagotavljanju humanitarne pomoči in zaščite za ljudi, ki bežijo pred vojno in uničenjem v Siriji in Iraku, ter pri izvajanju varnostnih ukrepov; pozdravlja skupni akcijski načrt EU in Turčije za skupni boj proti izzivom migracij in begunskih tokov v Evropo ter obe strani poziva, naj okrepiata svoje sodelovanje, da bosta zagotovili hitrejšo izvajanje tega načrta;
26. ponavlja, da je postavev temeljev za dialog med Turčijo in Armenijo izrednega pomena za stabilnost in blaginjo v regiji; poziva, naj se brezpogojno izvajajo dogovori iz protokolov o normalizaciji odnosov med državama ⁽¹⁾, skupaj s postopkom turško-armenske družbene sprave; poudarja, da je politika zaprtih meja na evropski celine nesprejemljiva;
27. poziva k nadaljnjemu dialogu med Armenijo in Azerbajdžanom pod okriljem sopedrednikov skupine iz Minska, ki deluje v okviru OVSE, tudi na ravni predsednikov, da bi dosegli trajno in mirno rešitev, ki bo zagotovila stabilnost in spravo ter odprla možnosti za regionalni razvoj in sodelovanje;
28. pozdravlja dogovor med EU3 + 3 in Iranom o iranskem jedrskem programu; pričakuje postopno odpravo sankcij za Iran, povezanih z jedrskim vprašanjem, ki se bo začela leta 2016, če bo Iran izpolnil svoje obveznosti; ugotavlja, da možnosti za odpravo sankcij za Iran odpirajo nove gospodarske priložnosti za EU, njene države članice in partnerske države; meni, da bi bil lahko Kavkaz prva svetovna regija, ki bi imela veliko koristi od novih in pozitivnih razmer za naložbe zaradi dogovora z Iranom in odprave sankcij zanj; poziva EU in njene partnerice, naj sodelujejo pri širjenju gospodarskih vezi z Iranom ter opredelijo – in po možnosti začnejo – nove projekte v skupnem interesu, zlasti na področju prometa in energije;

Okrepljeno sodelovanje na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki

29. poudarja, da obstaja več zelo resnih in medsebojno povezanih političnih, gospodarskih, socialnih in okoljskih problemov, ki so destabilizirali države na Bližnjem vzhodu in v Afriki; ugotavlja, da bodo te države in njihove sosednje države izpostavljene resnim varnostnim grožnjam, dokler bodo v njih prisotni nemiri, kršitve človekovih pravic in politična nestabilnost;
30. je zaskrbljen zaradi slabšanja enakosti spolov ter naraščajočega nasilja nad ženskami in njihovega zatiranja, pa tudi zaradi nestrpnosti do etničnih in verskih manjšin v nekaterih državah na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; meni, da lahko ta negativen trend vodi do napetosti v teh družbah in da lahko postavi temelje za nove konflikte in druge negativne posledice, kot so razseljevanje prebivalstva in begunski tokovi;

⁽¹⁾ Protokol o vzpostavitvi diplomatskih odnosov in Protokol o razvoju dvostranskih odnosov med Republiko Turčijo in Republiko Armenijo (2009).

31. poziva k novemu pristopu k varnostnim vprašanjem v regiji in k sodelovanju s temi državami prek strateških partnerstev, ki naj zajemajo različna politična področja, kot so razvojna pomoč, kulturno sodelovanje, prilagajanje podnebnim spremembam, preprečevanje konfliktov in upravljanje nadzora meja;
32. poziva EU in njene partnerske države, naj si po najboljših močeh prizadevajo vplivati na vpletene strani, da bodo končale državljansko vojno v Siriji in se pripravile na politično rešitev; meni, da ISIL/Daiš in druge teroristične skupine, ki so jih imenovali Združeni narodi, ne smejo imeti nobene odločilne vloge v povojnem obdobju ali politični prihodnosti Sirije; meni, da mora biti zaščita sirskih civilistov prednostna naloga mednarodne skupnosti, zato poziva sprte strani, naj končajo nesorazmerne in vsesplošne napade, ki vključujejo obstreljevanje, napade na civilna območja in preprečevanje humanitarne pomoči za civiliste na konfliktnih območjih;
33. ugotavlja, da so napadi na civiliste in kršitve človekovih pravic v Siriji prispevali k vzponu terorističnih skupin, zlasti Isila/Daiša; meni, da ISIL/Daiš predstavlja grožnjo mednarodnemu miru in varnosti ter da je drastično spodkopal stabilnost v Iraku, Siriji in širšem Bližnjem vzhodu, saj je odgovoren za sistematične kršitve človekovih pravic in mednarodnega prava, vključno z namernim ubijanjem civilistov, preganjanjem posameznikov in celotnih skupnosti ter številnimi drugimi grozodejstvi; pozdravlja zavezo mednarodnih koalicijskih partnerjev, da si bodo še naprej prizadevali za boj proti Isilu/Daišu;
34. meni, da je za stabilnost celotnega Bližnjega vzhoda izredno pomembno, da se ponovno začne mirovni proces v izraelsko-palestinskem konfliktu, da bi dosegli trajno in celovito rešitev, ki bi spoštovala mednarodno pravo in temeljila na načelu dveh držav;

Razvoj sodelovanja na področju varnosti in obrambe

35. ugotavlja, da so zunanje in notranje varnostne grožnje postale bolj soodvisne in kompleksne, zato jih je težje predvideti; opozarja zlasti na hibridne grožnje, ki vključujejo uporabo vojaških in nevojaških sredstev, od obveščevalne dejavnosti, političnih prevratov in lažnih informacij do kibernetičnih napadov in gospodarskih pritiskov;
36. poziva EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj razmislijo o novih skupnih ukrepih za preprečevanje novih varnostnih groženj in boj proti njim ter jih tudi sprejmejo, med drugim s povečanjem sodelovanja in izmenjavo ustreznih informacij; podpira razvoj sodelovanja med EU in partnerskimi državami v zvezi z varnostnimi in obrambnimi vprašanji, zlasti v okviru foruma vzhodnega partnerstva o sodelovanju na tem področju; poziva EU, naj v evropski sosedski politiki in vzhodnem partnerstvu okrepi komponento varnosti in občutljivosti na konflikte, in sicer tako, da bo več pobud in virov usmerjenih na področja reforme varnostnega sektorja, boja proti terorizmu, sodelovanja v zadevah skupne varnostne in obrambne politike, organiziranega kriminala in upravljanja mej; poudarja, da je potrebno sodelovanje sodstva in policije, na primer prek Eurobola in Eurojusta;
37. pozdravlja novo usmeritev revidirane evropske sosedske politike in tudi namero EU, da bo okrepila sodelovanje s svojimi partnerskimi državami na področju preprečevanja konfliktov, boja proti terorizmu, boja proti radikalizaciji, organiziranega kriminala, upravljanja mej in reforme varnostnega sektorja; meni, da mora biti to sodelovanje obsežno ter osredotočeno na obravnavo skupnih varnostnih groženj in na pospešitev oblikovanja skupnih prizadevanj za spodbujanje trajne rešitve konfliktov, vključno z okrepljenim sodelovanjem v misijah in usposabljanju v sklopu skupne varnostne in obrambne politike ter pri ukrepih za zagotovitev neširjenja orožja za množično uničevanje in boju proti nedovoljeni trgovini z osebnim in lahkim orožjem;
38. zlasti meni, da je tesnejše sodelovanje potrebno, da se v partnerskih državah izboljša poznavanje konceptov EU glede reforme varnostnega sektorja; poziva EU in njene države članice, naj še naprej podpirajo partnerske države pri izvajanju reform, oblikovanju primernih državnih institucij in izvajanju dobre prakse za obravnavanje varnostnih vprašanj, kot sta krizno upravljanje in obveščevalna dejavnost; poudarja, da je treba izvajati primeren parlamentarni nadzor nad državnimi organi, ki so odgovorni za varnost in obveščevalno dejavnost;
39. poudarja, da je treba okrepiti odpornost EU in njenih partnerskih držav, tj. njihovo sposobnost, da vzdržijo notranje in zunanje napetosti in pretrese, vključno s hibridnimi grožnjami, ter se jim prilagodijo; poudarja, da je zato bistveno, da se odpravijo temeljni vzroki za krize, okrepijo državne institucije, spodbudita načeli pravne države in neodvisnega sodstva ter izvajajo učinkovite ukrepi za boj proti korupciji; poziva EU, naj podpira partnerske države pri izvajanju reform sektorja civilne varnosti, saj so ključne za pripravo družb na odpornost proti različnim nenadnim pretresom;

40. priporoča partnerskim državam, naj okrepijo sodelovanje z EU na varnostnem in obrambnem področju ter naj si prizadevajo za skupne pristope z EU glede vojaških strategij; pozdravlja sodelovanje Gruzije, Moldavije in Ukrajine pri operacijah za krizno upravljanje pod vodstvom EU in poudarja, da bo to dolgoročno okrepi vojaško interoperabilnost med EU in njenimi partnericami; predlaga Gruziji in Moldaviji, naj razmislita o sodelovanju pri dejavnostih bojnih skupin EU; priporoča EU, naj se dejavnije vključi v postopek mirnega reševanja konfliktov na ozemljih vzhodnoevropskih partnerskih držav;
41. poudarja, da je treba ohranjati stabilnost v Moldaviji glede na krizo, ki jo doživlja, in glede na trenutni pridnjestrski konflikt, ki ga je treba reševati s celovitimi in odprtimi pogajaji;
42. meni, da je treba zamrznjene konflikte v evropskem sosledstvu (v Pridnjestrju, Abhaziji in Južni Osetiji ter Gorskem Karabahu) takoj rešiti, da se doseže stabilnost v regiji; meni, da bi morale vzhodnoevropske partnerske države tesneje sodelovati, da bi postavile trdne temelje za zagotavljanje regionalnega povezovanja;

Prizadevanja za sodelovanje pri razoroževanju in zmanjševanju tveganja za širjenje orožja in trgovanje z njim

43. poziva EU, njene države članice in partnerske države, naj si še naprej dejavno prizadevajo za spodbujanje univerzalnosti večstranskih pogodb o razoroževanju; poziva EU in njene države članice, naj bolje izkoriščajo možnosti za spodbujanje in podpiranje skupnih operacij razoroževanja s partnerskimi državami;
44. poziva k večjemu osredotočanju na nadzor nad oborožitvijo v okviru varnostne politike in na boj proti nezakoniti trgovini z orožjem; v zvezi s tem pozdravlja Pogodbo Združenih narodov o trgovini z orožjem, ki je začela veljati decembra 2014, njen namen pa je okrepiti odgovornost in preglednost trgovine z orožjem; poziva vzhodnoevropske partnerske države, naj se pridružijo skupnemu stališču EU glede izvoza orožja;
45. podpira sodelovanje med EU in njenimi partnerskimi državami pri zmanjševanju tveganj, ki jih predstavljajo orožje za množično uničevanje ter širjenje in tihotapljenje komponent orožja za množično uničevanje ter kemičnega, biološkega, radiološkega in jedrskega orožja; poziva k nadaljnjemu razvoju spretnosti in sredstev za podpiranje projekta centra odličnosti EU na področju KBRJ za jugovzhodno Evropo/južni Kavkaz/Moldavijo/Ukrajino;
46. poziva EU, naj intenzivno rusko militarizacijo na nezakonito okupiranem Krimu, vključno z umestitvijo jedrskega orožja, obravnava kot resno varnostno grožnjo za EU ter za črnomoško in sredozemsko regijo; poziva Rusijo, naj znotraj mednarodno priznanih mej Ukrajine spoštuje njen status države brez jedrskega orožja;

Boj proti terorizmu, organiziranemu kriminalu in kibernetki kriminaliteti

47. poudarja, kako pomembno je večstransko in meddržavno sodelovanje na svetovni in regionalni ravni za soočanje z izzivi terorizma, organiziranega kriminala in kibernetke kriminalitete, kot je Komisija izpostavila v svojem sporočilu z dne 28. aprila 2015 o evropski agendi za varnost; zato poziva države članice EU in partnerske države, naj okrepijo sodelovanje med svojimi nacionalnimi organi kazenskega pregona pri boju proti terorizmu, mednarodnemu in čezmejnemu kriminalu, kot je trgovina z ljudmi – zlasti trgovina z ženskami in otroki ter drogami, orožjem in kulturnimi dobrinami –, ter gospodarski in kibernetki kriminaliteti; spodbuja partnerske države, naj izboljšajo medsebojno sodelovanje na teh področjih na regionalni ravni;
48. poziva EU, njene države članice in partnerske države k racionaliziranemu naj bo pristopu k njihovim politikam glede boja proti terorizmu doma in po svetu; zlasti priporoča, naj obravnavajo osnovne vzroke za domači terorizem (kot sta politični in verski ekstremizem), preprečijo novačenje v teroristične organizacije in odpravijo spodbujanje k terorističnim napadom; spodbuja k popolni uporabi zunanjih in razvojnih politik EU za boj proti revščini, diskriminaciji in marginalizaciji, boj proti korupciji, spodbujanje dobrega upravljanja ter preprečevanje in reševanje konfliktov, saj so ti elementi nujno potrebni za odvratanje ranljivih družbenih skupin od ekstremistične propagande;
49. opozarja na organizirani kriminal in korupcijo, ki sta razširjena v regiji, in na potrebo po obravnavi teh vprašanj, da bi preprečili negativne posledice, ki lahko nastanejo in vplivajo na postopek regionalnega povezovanja, ter okrepi zaupanje v demokratične institucije;

50. poziva države članice EU in Komisijo, naj okrepijo sodelovanje s spletnimi podjetji in platformo družabnih omrežij ter med njimi, da bi omejili dostop do terorističnega gradiva, ki je na voljo na spletu, in odstranili teroristično propagando, pri tem pa zagotovili spoštovanje temeljnih pravic, zlasti pravice do zasebnosti in varnosti podatkov;
 51. naroči svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, komisarju za evropsko sosedsko politiko in širitvena pogajanja, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic EU in vzhodnoevropskih partnerskih držav.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**parlamentarne skupščine Euronest o večletnem finančnem okviru in njegovem učinku na gospodarsko sodelovanje med državami vzhodnega partnerstva**

(2016/C 193/02)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju razvoja evropske sosedске politike od leta 2004 in predvsem poročil Komisije o napredku na področju njenega izvajanja,
 - ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 18. novembra 2015 z naslovom „Pregled evropske sosedске politike“ ter sklepov Sveta o pregledu evropske sosedске politike z dne 14. decembra 2015,
 - ob upoštevanju skupnih izjav z več zaporednih vrhunskih srečanj vzhodnega partnerstva, zlasti najnovejše, sprejete 22. maja 2015 v Rigi,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2015 o pregledu evropske sosedске politike ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju dvostranskih pridružitvenih sporazumov med Evropsko unijo in Ukrajino, Gruzijo oziroma Moldavijo ter njihove začasne uporabe,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 232/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi evropskega instrumenta sosedstva,
 - ob upoštevanju Poslovnika,
- A. ker je vzhodno partnerstvo ustvarilo pomemben okvir za poglobljanje odnosov, pospeševanje političnega združevanja in nadaljnje gospodarsko povezovanje med EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, tako da podpira politične in socialno-ekonomske reforme ter omogoča približevanje zakonodaji in politikam EU;
- B. ker vzhodno partnerstvo krepi tudi odnose med partnerskimi državami ter prispeva k izmenjavi informacij in izkušenj na številnih področjih reform in k sprejetju skupnih standardov;
- C. ker ima vsaka partnerska država suvereno pravico, da si sama določi raven ambicij in cilje, ki si jih prizadeva uresničiti v odnosih z Evropsko unijo in drugimi regionalnimi in mednarodnimi organizacijami;
- D. ker so štiri izmed šestih vzhodnoevropskih partnerskih držav članice Svetovne trgovinske organizacije (Armenija, Gruzija, Moldavija in Ukrajina);
- E. ker velik del sosedstva še vedno zaznamujejo oboroženi ali zamrznjeni konflikti, ki ovirajo gospodarsko, družbeno in politično preobrazbo, pa tudi regionalno sodelovanje, stabilnost in varnost;
- F. ker je v okviru evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020 od skupaj 15,4 milijarde EUR za regionalne projekte v vzhodnem sosedstvu namenjenih od 741 do 906 milijonov; ker so v okviru tega instrumenta na voljo tudi sredstva za dvostransko sodelovanje med EU in sosednjimi državami, pa tudi za regionalne projekte v južnem sosedstvu ter za čezmejno sodelovanje;
- G. ker je Komisija v svojem sporočilu o pregledu evropske sosedске politike z dne 18. novembra 2015 napovedala, da bo izpeljala poglobljeno analizo, da bi lahko razvili pristop, tudi instrument, s katerim bo mogoče bolje in bolj učinkovito poskrbeti za finančne potrebe sosednjih držav;

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA-PROV(2015)0272.

Krepitev medregionalnega gospodarskega sodelovanja med vzhodnoevropskimi partnerskimi državami

1. poudarja, da so države vzhodnega partnerstva kulturno in zgodovinsko tesno povezane tako med seboj kot z Evropsko unijo, s katero si delijo evropsko dediščino in vrednote;
2. poudarja, da je gospodarsko povezovanje med državami vzhodnega partnerstva trenutno na razmeroma nizki ravni; opozarja, da bi tesnejše povezovanje trgov teh držav spodbudilo gospodarsko rast na tem območju, prineslo pa bi tudi politične koristi in prispevalo k krepitvi zaupanja ter spravi v regiji;
3. glede na to, da je zelo pomemben cilj vzhodnega partnerstva politično in gospodarsko povezovanje partnerskih držav z Evropsko unijo, meni, da bi morala parlamentarna skupščina Euronest okrepiti prizadevanja za spodbujanje razvoja vezi med partnerskimi državami samimi; pozdravlja dejstvo, da je v skupnem sporočilu z dne 18. novembra 2015 o pregledu evropske sosedске politike izpostavljeno, da je treba okrepiti odnose med sosednjimi državami, vendar obžaluje, da je večstranska razsežnost vzhodnega partnerstva v njem komaj omenjena;
4. poziva EU in vzhodnoevropske partnerske države, naj si odločno prizadevajo za sprejetje konkretnih ukrepov, s katerimi bi spodbudile regionalno gospodarsko sodelovanje; meni, da bi bilo to treba storiti z analizo dejavnikov, ki preprečujejo razvoj medregionalnega gospodarskega povezovanja, ter analizo skupnih interesov in tistih področij, ki bi lahko imela največ koristi od tega razvoja;
5. poudarja, da je vzpostavitev dvostranskih poglobljenih in celovitih območij proste trgovine z Ukrajino, Gruzijo in Moldavijo ključno orodje za sodobno, pregledno in predvidljivo trgovino ter približevanje predpisov, pa tudi za tuje neposredne naložbe, ki bodo prispevale k ustvarjanju delovnih mest in dolgoročni rasti; meni, da bi lahko EU in navedene tri pridružene vzhodnoevropske partnerske države predvidele vzpostavitev večstranske razsežnosti med državami s poglobljenih in celovitih območij proste trgovine, pri čemer bi bil končni cilj vzpostavitev gospodarskega območja, ki temelji na pravilih STO in suverenih odločitvah, kakor je navedeno v sporočilu z dne 18. novembra 2015 o pregledu evropske sosedске politike;
6. ugotavlja, da si lahko partnerske države izberejo različne načine krepitve gospodarskih in trgovinskih odnosov z EU in sosednjimi državami; kljub temu meni, da obstajajo možnosti za nadaljnje sodelovanje med EU in tistimi partnerskimi državami, ki niso želele sklepati pridružitvenih sporazumov oziroma se pridružiti poglobljenim in celovitim območjem proste trgovine, pri čemer je treba dosledno spoštovati mednarodne obveznosti vseh strani; poudarja, da bi bilo lahko sprejetje mednarodnih standardov, med drugim na podlagi pravil STO, učinkovit način za premagovanje tehničnih ovir; v tej zvezi pozdravlja predlog iz sporočila z dne 18. novembra 2015 o pregledu evropske sosedске politike, da bi sklenili sporazume o ugotavljanju skladnosti in prevzemanju industrijskih izdelkov, ki omogočajo njihov prost pretok v določenih sektorjih;
7. opozarja na uspešne primere gospodarskega povezovanja med državami srednje in vzhodne Evrope ter državami Zahodnega Balkana, ki bi bili lahko dokaj dober zgled za poglobitev gospodarskega povezovanja med državami vzhodnega partnerstva;
8. poudarja, da je za tak scenarij potrebna skupna politična volja vzhodnoevropskih partnerskih držav; zato jih poziva, naj razmislijo o svojih medsebojnih odnosih ter si prizadevajo še okrepiti nadaljnje sodelovanje, EU pa poziva, naj zagotovi strokovno znanje in pomoč ter svojim partnerjem pomaga, da bodo lahko preučili nove možnosti za skupni gospodarski razvoj; meni, da lahko vse večje zблиževanje in sodelovanje močno prispevata k večji blaginji prebivalstva v vseh partnerskih državah, zlasti kar zadeva sanitarne in fitosanitarne ukrepe, tehnične predpise in ugotavljanje skladnosti, medsebojno upravno pomoč na področju carine, usklajevanje digitalnega trga, javna naročila, prevoz, vizume in izmenjave na področju izobraževanja, kar bi lahko močno izboljšalo poslovno okolje, hkrati pa gospodarskim subjektom omogočilo sodelovanje v vrednostnih verigah v celotni regiji;
9. poudarja, kako pomembne so proste in odprte ceste; opozarja na liberalizacijo prevoznih sredstev v državah, ki nimajo neposrednega dostopa do pristanišč in morskih terminalov;

Finančna orodja EU za krepitev medregionalnega gospodarskega povezovanja

10. ugotavlja, da EU finančno podpira regionalno povezovanje na podlagi skupnega približevanja standardom in najboljšim praksam EU, zlasti z uporabo evropskega instrumenta sosedstva; opozarja na dejstvo, da je večina sredstev sicer namenjenih dvostranskim odnosom med EU in vzhodnoevropskimi partnerskimi državami, vendar pa nekateri instrumenti podpirajo bodisi projekte v okviru celotne evropske sosedске politike bodisi zlasti regionalno razsežnost vzhodnega partnerstva;

11. je seznanjen z aktualnimi projekti v okviru regionalnih programov za vzhod; ugotavlja, da ni jasno, v kakšni meri ti programi prispevajo k poglobljanju medregionalnega gospodarskega povezovanja; zato poziva Komisijo, naj v svoja poročila vključi tudi to razsežnost;
 12. pozdravlja dejstvo, da je cilj več programov EU izboljšati raven regulativnih in tehničnih standardov v državah vzhodnega partnerstva, saj bo le tako mogoče ustvariti možnosti za poglobitev gospodarskega sodelovanja tako med državami vzhodnega partnerstva kot med njimi in državami članicami EU; z zanimanjem pričakuje bolj konkretne predloge Komisije in ESZD v zvezi s posodobitvijo in strateško uskladitvijo instrumentov EU za tehnično pomoč (TAIEX in instrument za tesno medinstitucionalno sodelovanje), kot je navedeno v skupnem sporočilu z dne 18. novembra 2015; meni, da EU tehnične pomoči ne bi smela zagotavljati zgolj na dvostranski, temveč tudi na večstranski ravni, saj bi s tem omogočila usklajevanje in spodbudila oblikovanje skupnih regulativnih pravil v celotni regiji;
 13. pozdravlja začetek delovanja poglobljenega in celovitega območja proste trgovine za mala in srednja podjetja, ki ga je Komisija napovedala za naslednje leto in na podlagi katerega bo iz proračuna EU v naslednjih 10 letih v obliki nepovratnih sredstev zagotovljenih približno 200 milijonov EUR; ugotavlja, da naj bi v treh državah vzhodnega partnerstva, ki z EU sodelujejo na območju proste trgovine, s tem instrumentom omogočili nove naložbe v vrednosti vsaj 2 milijard EUR; poudarja, da je pomanjkanje finančnih sredstev eden glavnih izzivov, s katerimi se soočajo mala in srednja podjetja; poziva EU, naj poskrbi, da bodo malim in srednjim podjetjem sredstva nakazana čim prej, ter zagotovi, da bo popolnoma jasno, kdo so upravičenci do podpore EU, in da bodo navedena podjetja s to pobudo dobro seznanjena;
 14. meni, da zgolj pomoč EU ne zadostuje, saj se morajo institucije EU, zlasti Evropska investicijska banka, za izplačilo posojil zanašati na partnerske banke na lokalnih finančnih trgih; poziva partnerske države, naj izvedejo temeljite reforme, ki so potrebne za vzpostavitev ustreznih tržnih pogojev za mala in srednja podjetja;
 15. pozdravlja prizadevanja druge platforme vzhodnega partnerstva za gospodarsko sodelovanje in zблиževanje s politikami EU – usklajuje jih Komisija –, ki predstavlja forum za dialog, katerega cilj je prispevati k pametnemu, trajnostnemu in vključujočemu razvoju odprtega tržnega gospodarstva v partnerskih državah; poziva Komisijo, naj sprejme potrebne ukrepe za okrepitev mandata platforme in njeno preoblikovanje v bolj strateški organ, ki opredeljuje področja, na katerih bi z izmenjavo najboljših praks in približevanjem standardov najbolj prispevali h gospodarskemu povezovanju tako v EU kot na medregionalni ravni;
 16. pozdravlja predlog, da bi morala EU svoje partnerje podpreti pri posodabljanju njihovih gospodarstev za doseganje trajnostne rasti, kot je navedeno v skupnem sporočilu z dne 18. novembra 2015; meni, da bi bilo treba v okviru evropske sosedске politike spodbuditi in vzdrževati dejansko sodelovanje na podlagi dvostranskih projektov za izvajanje pridružitvenega sporazuma in s strokovno pomočjo držav članic;
 17. meni, da bi morali biti v ta bolj strateški pristop vključeni parlamenti vzhodnoevropskih partnerskih držav in Evropski parlament, pomemben prispevek pa bi lahko zagotovila tudi parlamentarna skupščina Euronest;
 18. poziva svoja sopredsednika, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ESZD ter vladam in parlamentom držav članic in držav vzhodnega partnerstva.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**parlamentarne skupščine Euronest o razvoju politike na področju nekonvencionalnih virov zemeljskega plina in morebitnih posledicah za energetske trge v EU in vzhodnoevropskih partnerskih državah**

(2016/C 193/03)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrhunškega srečanja vzhodnega partnerstva 21. in 22. maja 2015 v Rigi,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030,
- ob upoštevanju sklepov konference Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki je potekala v Parizu od 30. novembra do 10. decembra 2015,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2013 o energetskem načrtu za leto 2050, prihodnosti z energijo ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2012 o sodelovanju na področju energetske politike s partnerji izven naših meja: strateški pristop k zanesljivi, trajnostni in konkurenčni oskrbi z energijo ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. januarja 2014 z naslovom „Okvir podnebne in energetske politike za obdobje 2020–2030“ (COM(2014) 0015),
- ob upoštevanju nacionalnih strateških dokumentov Armenije, Azerbajdžana, Belorusije, Gruzije, Moldavije in Ukrajine v zvezi z energijo za obdobje do 2020 oziroma 2030,
- ob upoštevanju osrednjih ciljev in delovnega programa za vzhodno partnerstvo za obdobje 2014–2017 (platforma 3 – energetska varnost),
- ob upoštevanju vzpostavitve vzhodnoevropskega partnerstva za energetska učinkovitost in okolje (E5P) leta 2009,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in zlasti člena 194 Pogodbe, ki določa, da uporaba njenih določb o ukrepih Unije na področju energije med drugim ne posega v uporabo drugih določb Pogodb, zlasti člena 192(2),
- ob upoštevanju Direktive 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju letnih poročil Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom o dejavnostih Energetske skupnosti za leti 2014 in 2015,

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0094.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0088.⁽⁴⁾ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 28.⁽⁵⁾ UL L 164, 30.6.1994, str. 3.

- A. ker so za svoje mešanice energijskih virov in zadovoljevanje vse večjega povpraševanja po energiji odgovorne predvsem države članice EU in njihove vzhodnoevropske partnerske države, države članice EU pa morajo ravnati v skladu s členom 194 PDEU, tj. zagotoviti delovanje energetskega trga in zanesljivost oskrbe z energijo, spodbujati energetske učinkovitost in varčevanje z energijo ter razvijanje novih in obnovljivih virov energije ter medsebojno povezovanje energetskih omrežij;
- B. ker evropska gospodarstva in državljani v hitro razvijajoči se energetske krajini, ki jo zaznamujejo vse večja globalna konkurenca pri dostopu do virov, naraščajoče cene energije in vse večje razlike v cenah v primerjavi z nekaterimi našimi glavnimi konkurenti, zahtevajo trajnostno in cenovno dostopno energijo ter varno in zanesljivo oskrbo;
- C. ker se naše države še vedno soočajo s številnimi energetskimi izzivi, med drugim z razogljičenjem, vse večjo uvozno odvisnostjo od enega samega monopolnega dobavitelja (s povezanimi tveganji za zanesljivo oskrbo z energijo), izkoriščanjem oskrbe z energijo za politični vpliv, dokončno vzpostavitev notranjega trga z energijo, energijsko revščino in vplivom cen energije na konkurenčnost;
- D. ker bi z nekonvencionalnimi ogljikovodiki lahko okrepili domače vire energije in zmanjšali odvisnost od uvoza;
- E. ker tehnike obsežnega hidravličnega lomljenja, ki se pogosto imenujejo kar „fracking“, vzbujajo pomisleke zaradi posledic za javno zdravje in okolje;
- F. ker želi Komisija zagotoviti okoljsko skladnost pri pridobivanju nekonvencionalnih ogljikovodikov, kot je plin iz skrilavca, ter zagotoviti, da se tveganja, ki lahko nastanejo v okviru posameznih projektov in kumulativnega razvoja, ustrezno upravljajo v državah članicah EU, ki želijo raziskovati ali izkoriščati take vire;
- G. ker se je Komisija 22. januarja 2014 odzvala na pozive k nujnim ukrepom in sprejela priporočilo, s katerim naj bi pomagala zagotoviti jasnost in predvidljivost za javne organe, udeležence na trgu in državljane;
- H. ker so države članice v Priporočilu Komisije 2014/70/EU z dne 22. januarja 2014 o minimalnih načelih za raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (na primer plina iz skrilavca), pri katerem se uporablja obsežno hidravlično lomljenje⁽¹⁾, pozvane, naj upoštevajo minimalna načela pri izvajanju ali prilagajanju svoje zakonodaje, ki se uporablja za raziskovanje ali izkoriščanje ogljikovodikov, temelječe na obsežnem hidravličnem lomljenju;
- I. ker imajo mednarodne finančne institucije kljub temu, da so svetovna gospodarska kriza in nizke cene nafte negativno vplivale na naložbe v pridobivanje nekonvencionalnih fosilnih goriv, še vedno pomembno vlogo pri zagotavljanju nacionalnih sredstev in posojil za take naložbe;
- J. ker odkrita nahajališča plina iz skrilavca v državah, ki prej niso imele zaloga plina, ki bi jih lahko izkoriščale, za države, ki uvažajo zemeljski plin, pomenijo priložnost, da se prelevijo v proizvajalce, s čimer bi dolgoročne potrebe po zemeljskem plinu lahko zadovoljile iz domačega vira in/ali postale izvoznice na novo razvitega utekočinjenega zemeljskega plina (UZP);
- K. ker morajo EU in njene vzhodnoevropske partnerske države pri oblikovanju ustreznih politik za uvedbo obveznosti industrijskim sektorjem, ki razvijajo nove načine pridobivanja nekonvencionalnih fosilnih goriv v okviru raziskovanja ali izkoriščanja takih virov, upoštevati splošno konkurenčnost svojih gospodarstev in sektorjev za pridobivanje ogljikovodikov, kot so fosilna goriva;
1. poudarja, kako pomembna je pomoč EU v povezavi s političnimi priporočili iz Priporočila Komisije 2014/70/EU;
 2. podpira minimalna načela iz Priporočila Komisije 2014/70/EU, katerih namen je zagotoviti varovanje javnega zdravja, podnebja in okolja, učinkovito rabo virov, pregledno organizacijo razpisov za izkoriščanje, gradnjo in obratovanje ter obveščenost javnosti; države članice EU, ki nameravajo izvajati hidravlično lomljenje, poziva, naj spoštujejo ta načela;
 3. poziva k vzpostavitvi potrebnih pogojev za varno in učinkovito raziskovanje in proizvodnjo ogljikovodikov (na primer plina iz skrilavca), pri kateri se uporablja obsežno hidravlično lomljenje;

(¹) UL L 39, 8.2.2014, str. 72.

4. poudarja, da se morajo vzhodnoevropske partnerske države odzvati na pomisleke javnosti glede vseh možnih negativnih posledic hidravličnega lomljenja ter zagotoviti najvišje okoljske, socialne in varnostne standarde ter standarde javnega zdravja in učinkovitosti, pa tudi pregledne razpise za izkoriščanje, gradnjo in obratovanje pri pridobivanju nekonvencionalnih virov zemeljskega plina; poleg tega poudarja, da se je treba izogibati nevarnostim za okolje in javnost;
5. opozarja na posebne izzive, povezane z izkoriščanjem zemeljskega plina, ki trenutno predstavlja četrtno porabe primarne energije v EU in bi lahko prispeval k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v kratko- ali srednjeročnem obdobju, če bi nadomestil ogljično intenzivnejša fosilna goriva; posebej poudarja, da bi lahko regije, v katerih prevladuje ogrevanje na nafto, na ravni potrošnikov zmanjšale emisije tako, da bi lastnike stanovanj spodbujale k prehodu na ogrevanje na zemeljski plin; ugotavlja, da teh regij ne bi smeli odvracati od povečanja energetske učinkovitosti v ključnih sektorjih, kot je gradbeništvo, ali čim večje uporabe obnovljivih virov energije;
6. podpira raziskovanje plina iz skrilavca v državah članicah EU, saj bi ta lahko nadomestil ogljično intenzivnejša fosilna goriva, postal domač vir zemeljskega plina (in tako zmanjšal odvisnost od drugih dobaviteljev energije), morda pa tudi gonilna sila za delovna mesta, gospodarsko rast in dodaten vir javnih prihodkov;
7. poudarja morebitne nove priložnosti in izzive, ki nastajajo pri pridobivanju plina iz skrilavca, kot je izpostavljeno v Priporočilu 2014/70/EU;
8. poziva k intenzivnejšim temeljnim in uporabnim znanstvenim raziskavam ter tematskim raziskavam o znanstvenih predvidevanjih in določitvi prospekcijskih con, kjer so razviti skrilavci, kamnine z visoko vsebnostjo organske snovi in ležišča premoga, iz katerega bi bilo možno pridobivati metan, kar bi lahko povezali s pridobivanjem plina iz nahajališč nafte, plina in premoga;
9. poudarja, da je treba pripraviti normativno in tehnično dokumentacijo ter jo uskladiti z mednarodnimi industrijskimi standardi za uspešno iskanje, raziskovanje in proizvodnjo v zvezi s plinom iz plasti skrilavca v državah vzhodnega partnerstva;
10. poziva k izboljšanju zakonodaje na področju uporabe podtalja pri proizvodnji nafte in plina ter ocenjevanju, preprečevanju in odpravi negativnih in potencialno negativnih posledic uporabe podtalja za okolje in družbo;

Morebitne posledice za energetske trge v državah članicah EU in državah vzhodnega partnerstva

11. meni, da bi lahko dejavnosti, povezane s plinom iz skrilavca, imele tudi neposredne ali posredne gospodarske koristi za države članice EU in države vzhodnega partnerstva, regije, lokalne skupnosti, podjetja in državljanje, denimo z regionalnimi naložbami v infrastrukturo, neposrednimi in posrednimi možnostmi za zaposlitev ter javnimi prihodki v obliki davkov, taks in licenčin;
12. kot primer navaja ZDA, kjer nekonvencionalni viri zemeljskega plina trenutno predstavljajo 60 % domače proizvodnje plina, pri čemer se najbolj povečuje obseg plina iz skrilavca; poudarja, da je to bistveno povečanje proizvodnje domačega zemeljskega plina povzročilo nižje cene plina v ZDA in začasno vplivalo tudi na cene uvoza UZP v EU;
13. je seznanjena s sklepi Evropskega sveta z dne 22. maja 2013, v katerih je poudaril potrebo po diverzifikaciji oskrbe z energijo v Evropi in razvoju varnih domačih virov energije, da se zagotovi zanesljivost oskrbe z energijo, zmanjša odvisnost držav članic EU od zunanjih virov energije in spodbudi gospodarska rast;
14. opozarja, da je dolgoročni cilj EU v povezavi z državami vzhodnega partnerstva postati trajnostno gospodarstvo, ki bo učinkovito izkoriščalo vire; meni, da sta lahko zemeljski plin in razpoložljivost novih virov varnih in trajnostnih domačih fosilnih goriv, kot je zemeljski plin iz formacij skrilavca, pomembna pri transformaciji energetskega sektorja, zlasti če bi ti viri nadomestili ogljično intenzivnejša fosilna goriva; meni, da bo zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz našega energetskega sistema vsekakor terjalo nadaljnje izboljšave energetske učinkovitosti, varčevanje z energijo in večjo uporabo trajnostnih tehnologij, zlasti obnovljive energije;
15. poziva Belorusijo, naj zaustavi gradnjo jedrske elektrarne, dokler ne bo na odprt in pregleden način izvedena povsem neodvisna presoja vpliva gradnje in obratovanja te elektrarne na okolje, pri čemer je treba spoštovati vse veljavne mednarodne jedrske in okoljske varnostne standarde in zahteve, kot so Konvencija iz Espooja in Aarhuška konvencija ter varnostni standardi, ki jih je določila Mednarodna agencija za atomsko energijo (IAEA), udeležene pa morajo biti vse zainteresirane strani, da se zagotovi, da ne bo sklenjen noben kompromis na škodo varstva okolja in jedrske varnosti;

16. poziva vlade vzhodnoevropskih partnerskih držav, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da zagotovijo preglednost pri pogajanjih o energetskih sporazumih s tretjimi državami, zlasti tistimi, za katere je znano, da uporabljajo energetske vire kot orodje zunanje politike.

Ozadje sodelovanja med Ukrajino in EU v energetskem sektorju

Plin iz skrilavca in metan, skupaj imenovana tudi „nekonvencionalni plin“, vzbujata velik interes pri razvoju virov ogljikovodikov in povečujeta energetska neodvisnost Ukrajine.

Pojem netradicionalnih ogljikovodikov vključuje plin iz skrilavca, „ujeti“ zemeljski plin iz zbirnih kamnin (ali plin centralnobazenskega tipa) ter nahajališča nafte iz skrilavca, premogovnega metana in plinskih hidratov. Ukrajina ima možnost odprtja vseh vrst nahajališč nekonvencionalnih ogljikovodikov.

Viri plina iz skrilavca, ki jih je tam mogoče izkoristiti, naj bi po ocenah različnih strokovnjakov obsegali okoli 7–15 bilijonov m³. Večina strokovnjakov se strinja, da je Ukrajina na četrtem mestu v Evropi (za Poljsko, Francijo in Norveško) po obsegu virov plina iz skrilavca.

Eden od glavnih dejavnikov, potrebnih za učinkovito delovanje ukrajinskega gospodarstva, je zadovoljevanje potreb države po mineralnih virih, zlasti gorivu in energiji. Poleg zmanjšanja stopnje porabe energije je treba prednostno obravnavati razvoj nove tehnologije za iskanje ter izkoriščanje in uporabo drugih naravnih virov energije, tudi nekonvencionalnih.

Za pridobivanje plina iz skrilavca je treba uvesti sodobne tehnologije za odkrivanje, testiranje, intenziviranje (zlasti uporabo močnega večstopenjskega lomljenja) in razvoj nahajališč ter pritegniti potrebne znatne naložbe, česar pa Ukrajina ne premore.

Sodelovanje med Ukrajino in EU v energetskem sektorju poteka v okviru pridružitvenega sporazuma in pridružitvenega načrta med EU in Ukrajino, memorandumu o soglasju glede sodelovanja na področju energije med EU in Ukrajino ter Pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti.

Razvoj proizvodnih virov nekonvencionalnih ogljikovodikov, zlasti plina iz skrilavca, omejujejo še nekateri drugi dejavniki, med drugim neobstoj zakonodaje, ki bi urejala proizvodnjo te vrste surovin.

Ukrajina je kot članica Energetske skupnosti dolžna izvajati tretji energetski sveženj. Trenutno izvaja reformo svojega energetskega sektorja in usklajuje zakonodajo v skladu s sprejetimi zavezami. Eden nedavnih dosežkov je sprejetje zakona o trgu zemeljskega plina, s katerim naj bi ustvarili učinkovito in konkurenčno okolje v tem sektorju.

Ukrajina je z namenom izvedbe sektorskih reform v letu 2015 nameravala pripraviti in sprejeti več zakonodajnih aktov za liberalizacijo trgov plina in električne energije.

Ukrajinsko Ministrstvo za energijo in premogovništvo je denimo – v povezavi sekretariatom Energetske skupnosti – pripravilo zakon o trgu zemeljskega plina v skladu z Direktivo 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in Uredbo (ES) št. 715/2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina.

Navedeni zakon določa zakonodajni okvir za reformo plinskega sektorja in načrt za njeno izvedbo v skladu z evropsko energetska zakonodajo, vključno z določbami tretjega energetskega svežnja.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**parlamentarne skupščine Euronest o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij, delovnih izkušenj in univerzitetnih diplom v okviru bolonjskega procesa**

(2016/C 193/04)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju skupne izjave iz Rige, ki so jo dali udeleženci srečanja na vrhu v okviru vzhodnega partnerstva (21. in 22. maj 2015) in pomeni nadgraditev izjav iz Vilne in Varšave, sprejetih v letih pred tem v podobnih okoliščinah,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 z naslovom „Evropska sosedska politika na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012“,
- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
- ob upoštevanju erevanskega ministrskega sporočila, oblikovanega na podlagi četrtega foruma o bolonjski politiki in ministrske konference evropskega visokošolskega prostora, ki sta potekala 14. in 15. maja 2015,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. aprila 2012 z naslovom *Strengthening of civil society in the Eastern Partnership Countries, including the question of cooperation between government and civil society, and the question of the reforms aimed at the empowerment of civil society* (Krepitev civilne družbe v državah vzhodnega partnerstva, vključno z vprašanjem sodelovanja med vlado in civilno družbo ter vprašanjem reform, usmerjenih v krepitev civilne družbe),
- ob upoštevanju sorbonske skupne izjave o harmonizaciji ustroja evropskega visokošolskega sistema, ki so jo 25. maja 1998 v Parizu podpisali ministri za šolstvo Francije, Nemčije, Italije in Združenega kraljestva,
- ob upoštevanju skupne deklaracije, ki so jo 19. junija 1999 v Bologni podpisali ministri za šolstvo 29 evropskih držav (bolonjska deklaracija),
- ob upoštevanju izjave, ki so jo 12. marca 2010 na Dunaju in v Budimpešti sprejeli ministri za šolstvo 47 držav in pomeni uradni začetek evropskega visokošolskega prostora,
- ob upoštevanju sporočila konference ministrov za visoko šolstvo in tretjega foruma o bolonjski politiki, ki sta bila v Bukarešti 26. in 27. aprila 2012,
- ob upoštevanju strategije mobilnosti 2020 za evropski visokošolski prostor, sprejete na ministrski konferenci evropskega visokošolskega prostora 26. in 27. aprila 2012 v Bukarešti,
- ob upoštevanju Direktive 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o priznavanju poklicnih kvalifikacij,
- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. septembra 2005 za poenostavitev izdajanja enotnih vizumov, ki jih države članice izdajajo za kratkoročno bivanje raziskovalcem,
- ob upoštevanju poročila z naslovom Evropski visokošolski prostor 2015 – poročilo o izvajanju bolonjskega procesa,
- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“),

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 11. maja 2010 o internacionalizaciji visokošolskih ustanov,
 - ob upoštevanju priporočil Sveta z dne 28. junija 2011 o politikah za zmanjševanje šolskega osipa in spodbujanju učne mobilnosti mladih,
 - ob upoštevanju poročila z naslovom Evropski visokošolski prostor 2012 – poročilo o izvajanju bolonjskega procesa,
 - ob upoštevanju končnega poročila mednarodne konference o financiranju visokošolskega izobraževanja, ki je potekala 8. in 9. septembra 2011 v Erevanu v Armeniji,
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. septembra 2008 o bolonjskem procesu in mobilnosti študentov,
 - ob upoštevanju poročila Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2015 o pregledu izvajanja bolonjskega procesa,
 - ob upoštevanju pridružitvenih sporazumov, ki jih je Evropska unija podpisala z vladami Gruzije, Moldavije in Ukrajine,
 - ob upoštevanju shem štipendiranja Erasmus+ in Erasmus Mundus,
 - ob upoštevanju Konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji (CETS št. 165, Lizbona, 11. april 1997),
- A. ker je vzajemno priznavanje visokošolskih diplom med EU in državami vzhodnega partnerstva še vedno zapleten in drag postopek, kljub napredku, ki ga zaznamujeta bolonjski proces in evropski visokošolski prostor;
- B. ker študentom iz držav vzhodnega partnerstva v nekaterih državah članicah težko, včasih pa nikakor ne uspe, da bi bile njihove kvalifikacije ustrezno priznane, in se študenti iz EU včasih soočajo s podobnimi težavami v državah vzhodnega partnerstva;
- C. ker lahko ovire pri priznavanju diplom in kvalifikacij preprečujejo spodbujanje študijske in poklicne mobilnosti ter kulturnih vezi med stranema, obenem pa preprečujejo spodbujanje akademskih raziskav in splošnega napredka v številnih znanostih v Evropi;
- D. ker za enako obravnavanje pri priznavanju poklicnih kvalifikacij za državljane držav vzhodnega partnerstva/članice bolonjskega procesa-evropskega visokošolskega prostora niso bile dogovorjene nikakršne rešitve, kar mnogim visoko usposobljenim strokovnjakom z vrste reguliranih področij, kot so zdravstveno varstvo in socialno delo, izobraževanje, arhitektura in gradbeništvo (npr. gradbeno inženirstvo) in veliko drugih področij, preprečuje, da bi svoje spretnosti izboljšali s prakso v EU in prinesli dragoceno znanje nazaj v matične države ali zapolnjevali vrzeli zaradi manjkajoče visokokvalificirane delovne sile v državah članicah EU;
- E. ker v državah vzhodnega partnerstva obstaja močna potreba po razvoju dodatnih institucij, usmerjenih v raziskave, vključno z doktorskimi šolami, da bi bilo domačim študentom na voljo več raziskovalnih kariernih možnosti;
- F. ker se pristopi k priznavanju kvalifikacij razlikujejo tako znotraj EU kot tudi med EU in državami vzhodnega partnerstva, ki so članice bolonjskega procesa/evropskega visokošolskega prostora;
- G. ker postopek za priznavanje tujih kvalifikacij ni harmoniziran, niti ni stroškovno učinkovitega mehanizma za povratne informacije v državah, ki sodelujejo v bolonjskem procesu/evropskem visokošolskem prostoru;
- H. ker so v več kot dveh tretjinah sodelujočih držav za končne odločitve o priznanju tujih kvalifikacij pristojne same visokošolske ustanove;

- I. ker še vedno ostajajo dvomi v pravičnost in poštenost, preglednost in odgovornost številnih visokošolskih ustanov v mnogih državah vzhodnega partnerstva;
- J. ker v okviru visokošolskih ustanov v državah vzhodnega partnerstva in občasno tudi v EU še vedno naletimo na korupcijo, birokracijo, konservativnost, negotovost in zastarelo miselnost ter se je treba na te pojave odzvati in se jim zoperstaviti;
- K. ker mreža nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje visokošolskih diplom (ENIC/NARIC) kot vodilna mreža omogoča izmenjavo informacij o njihovem priznavanju in razvija orodja za priznavanje postopkov, politik in praks s potencialom za obveščanje javnosti in partnerjev ter za pomoč državam članicam in ključnim političnim organom pri razumevanju postopka priznavanja, prispeva pa tudi k boljši usklajenosti nacionalne zakonodaje in postopkov s praksami v EU;
- L. ker so univerze prostor, ki je naklonjen razvoju novih zamisli in v katerem akademski razvoj temelji tudi na svobodi govora in misli; ker se ob tem lahko pojavijo politično motivirani pritiski, tako da so študenti pogosto izpostavljeni nadlegovanju in so jim celo kršene človekove pravice;
- M. ker so programi Erasmus+ bistveno orodje za modernizacijo visokošolskih ustanov tako v EU kot tudi v državah vzhodnega partnerstva, saj spodbujajo mednarodno sodelovanje z institucijami EU in prispevajo k reformi visokega šolstva in večji mobilnosti študentov;

Splošna načela

- 1. poudarja, da lahko vzajemno priznavanje kakovostnega visokošolskega izobraževanja študentov iz EU in držav vzhodnega partnerstva ter vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij za regulirane poklice in popolno priznavanje delovnih izkušenj, pridobljenih na obeh straneh, bistveno pripomore k razširjanju in izboljševanju čezkulturnih socialno-ekonomskih vezi ter spodbujanju miru, razvoja, blaginje in stabilnosti;
- 2. pozdravlja podpis pridružitvenih sporazumov s tremi državami vzhodnega partnerstva, in je prepričana, da bo ta premik pozitivno vplival na vzajemno priznavanje diplom, kvalifikacij, spretnosti in delovnih izkušenj; meni, da je ključna prednostna naloga oblikovanje smiselnih in trajnih oblik sodelovanja z drugimi državami vzhodnega partnerstva, da bo zagotovljeno dolgoročno sodelovanje pri tem in drugih vprašanjih; obenem ugotavlja, da pridružitveni sporazumi zagotavljajo orodje za boljše sporazumevanje in sodelovanje na vladni in parlamentarni ravni ter bi lahko bili podlaga za nadaljnje sodelovanje, tudi pri vzpostavljanju nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje, izvajanje evropske poklicne izkaznice, skupne EU in državam vzhodnega partnerstva, ter razvoj stroškovno učinkovitih mehanizmov za obveščanje in opozarjanje prek informacijskega sistema za notranji trg med EU in njenimi vzhodnimi partnericami;
- 3. poudarja, da bolonjski proces nikakor ni enosmeren sistem, temveč je, nasprotno, njegov cilj pospeševanje razvoja visokega šolstva in študijske mobilnosti med EU in državami vzhodnega partnerstva, ter da udeleženci na obeh straneh potrebujejo boljši dostop do visokošolskih ustanov, priznavanje diplom, štipendijske programe in popolno sprejetost v različnih sistemih visokošolskega izobraževanja, če so izpolnjena vsa izobraževalna merila;
- 4. posebej poudarja, da sedanje stanje, ko trdovratni sistemski problemi mnogim študentom in mladim strokovnjakom iz vzhodnih partnerskih držav otežujejo samodejno priznavanje diplom ali poklicnih kvalifikacij v EU, predstavlja veliko oviro za prosto gibanje strokovnjakov in razvijanje dobrih odnosov med obema stranema;
- 5. ugotavlja, da se socialno-ekonomski razvoj držav vzhodnega partnerstva lahko zelo izboljša, če bodo na voljo diplomanti, strokovnjaki in podjetniki, ki so pridobili nove izkušnje v tujem okolju, kar prinaša nove zamisli in postopke ter prispeva k širjenju vrednot in strokovnih pristopov, krepi lokalne univerze, zbuja zaupanje tujih investitorjev in pomaga pri preprečevanju stagnacije;
- 6. je prepričana, da je zares treba obrniti trend „bega možganov“ nadarjenih mladih iz regije vzhodnega partnerstva na Zahod, zaradi česar so njihove države prikrajšane za prepotrebno znanje, potrebno za izboljšave v njihovi družbi in trajnostni razvoj;

7. posebej poudarja, da morajo vse strani, ki sodelujejo v vzhodnem partnerstvu, v zakonodaji in v praksi zagotoviti, da bo visokošolsko izobraževanje v celoti dostopno vsem, brez diskriminacije na podlagi spola, verske ali etnične pripadnosti ali političnih stališč; opozarja, da so univerze vsesplošno priznane kot prostor učenosti in svobode govora ter da je spodbujanje študijske odličnosti najbolj uspešno, če so študenti varni pred vsemi oblikami preganjanja in nadlegovanja;
8. meni, da bi se morala Komisija z ustreznimi izobraževalnimi, upravnimi in vladnimi organi ter študentskimi organizacijami ali predstavniki prednostno lotiti opredeljevanja težav študentov in strokovnjakov v državah vzhodnega partnerstva, da bi prepoznali probleme v regiji ter poiskali rešitve;
9. poudarja, da si morajo vlade držav vzhodnega partnerstva intenzivneje prizadevati za uvedbo primernih sistemov nadzora in zagotavljanja kakovosti, in sicer skupaj z univerzami in nacionalnimi organi, pristojnimi za posamezne regulirane poklice, ter tako svojim državljanom zagotoviti primerne možnosti za obogatitev študija in izkušenj, tudi v EU;
10. z zaskrbljenostjo opaža, da je zastopanost spolov pri usposabljanju na nekaterih področjih v državah vzhodnega partnerstva še vedno neuravnotežena, in meni, da se je treba dejavno zavzemati za to, da bosta oba spola lahko enakopravno dostopala lahko do vseh stopenj, zlasti do terciarnega izobraževanja, in to spodbujati, in sicer s ciljno usmerjeno štipendijsko politiko, ki bo še pripomogla k pozitivni diskriminaciji;
11. poudarja, da je zdaj, ko je bila za vse države vzhodnega partnerstva, z izjemo Belorusije, dosežena vizumska liberalizacija, za študij v EU že zainteresiranih več študentov iz regije; zato odločno poziva institucije EU, naj okrepijo pogajanja z Belorusijo o vizumski liberalizaciji, da bo mobilnost študentov med EU in državami vzhodnega partnerstva mogoče gojiti brez izjem;
12. poudarja, da sta neodvisnost univerz in njihova popolna ločitev od države in politike prva in ključna pogoja za takšen sistem izobraževanja, ki bo deloval uspešno in bo združljiv z EU; poudarja, da je financiranje univerz na pravični podlagi nujen korak v tej smeri in da nikakor ne bi smelo biti odvisno od političnih razmer, pač pa bi se moralo navezovati na uspešnost, število študentov in študijske rezultate;
13. poziva univerze v državah vzhodnega partnerstva, naj svojo izobraževalno ponudbo prilagodijo potrebam trga dela;
14. želi spodbuditi univerze tako v EU kot v državah vzhodnega partnerstva, naj si dejavno prizadevajo za medsebojno sodelovanje, izmenjavo izkušenj in vzpostavitev mehanizmov za stalni dialog, da bi omogočili lažje spreminjanje teh mehanizmov;
15. potrjuje, da ima mreža ENIC/NARIC pomembno vlogo pri različnih vidikih priznavanja izobraževanja in priznavanja za regulirane in neregulirane poklice, in meni, da je treba okrepiti nadaljnji razvoj te mreže, tudi z razvijanjem delovanja in vloge nacionalnih centrov v državah vzhodnega partnerstva;

Univerzitetne diplome v okviru bolonjskega procesa

16. pozdravlja dejstvo, da so vse države vzhodnega partnerstva članice evropskega visokošolskega prostora in da si vse, kljub nekaterim razlikam pri uresničevanju načel bolonjskega procesa, prizadevajo za iste standarde visokošolskega izobraževanja, ki veljajo v EU (standardi in smernice za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru), in poudarja, da bi samodejno in takojšnje priznanje vseh visokošolskih diplom moralo biti glavni cilj na celotnem območju;
17. pozdravlja odločitev, sprejeto na ministrski konferenci leta 2015, da Belorusija pristopi k evropskemu visokošolskemu prostoru, in v tem vidi dokaz, da je bolonjski proces vključujoč; poziva Belorusijo, naj zagotovi, da bosta sistem in praksa njenega visokošolskega izobraževanja združljiva s sistemom in prakso v ostalih državah evropskega visokošolskega prostora;
18. meni, da države vzhodnega partnerstva trenutno pravilno izvajajo orodja v okviru bolonjskega procesa, zlasti evropsko ogrodje kvalifikacij in evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk, kar zadeva usklajenost njihovih nacionalnih ogrodij kvalifikacij in nacionalnega sistema prenosljivosti kreditnih točk z orodji v okviru bolonjskega procesa, in da bi kljub temu, da je izvajanje mogoče še izboljšati, merila, ki bi jih morali priznati ustreznimi organi v EU v okviru evropskega prostora priznavanja za samodejno priznavanje univerzitetnih diplom, morala voditi v pospešeno in obsežnejše priznavanje diplom študentov iz držav vzhodnega partnerstva;

19. posebej poudarja potrebo po izboljšanju sodelovanja med izobraževalnimi ustanovami v EU in državah vzhodnega partnerstva zaradi izmenjave izkušenj, saj se v večini držav s priznavanjem tujih diplom za študijske namene ukvarjajo prav te ustanove;
20. se zaveda, da se višina javnih izdatkov za visokošolsko izobraževanje v državah vzhodnega partnerstva, podobno kot tudi v državah članicah EU, močno razlikujejo; vseeno obžaluje, da so v številnih državah vzhodnega partnerstva in sosednjih državah članicah EU deleži BDP za terciarno izobraževanje med najnižjimi v evropskem visokošolskem prostoru, zaradi česar je zadosten razvoj na tem področju težak ali nemogoč;
21. ugotavlja, da države vzhodnega partnerstva večinoma spoštujejo triciklično bolonjsko strukturo visokošolskega izobraževanja (diploma, magisterij in doktorat), četudi se po celotnem evropskem visokošolskem prostoru ne izvaja enako, težava pa je v tem, da očitno ni dovolj doktorskih šol ali razpoložljivih sredstev za študente v teh državah, kar je glavni razlog, da poskuša večina potencialnih kandidatov doktorski študij opravljati drugje;
22. poudarja, da glede na to, da so glavni organi, pristojni za merila za nadzor kakovosti in izdajanje diplom, ki spoštujejo načela bolonjskega procesa in Lizbonske konvencije o priznavanju, visokošolske ustanove same, v državah vzhodnega partnerstva obstaja močna potreba po razvoju bolj avtonomnih in močnejših visokošolskih ustanov, ter poziva Komisijo in ESZD, naj preučita, kako bi ta premik lahko spodbujali v sodelovanju z nacionalnimi organi;
23. odločno poziva države in parlamente tako držav vzhodnega partnerstva kot držav članic EU, naj delujejo v smeri temeljitejšega uresničevanja načel iz Lizbonske konvencije o priznavanju visokošolskih diplom, tako kar zadeva kakovost diplom, izdanih v nacionalnem okviru, kot tudi omogočanje samodejnega priznavanja tujih kvalifikacij;
24. opozarja, da so „tovarne diplom“ in „akreditacijske tovarne“ ter neprimerljivost, nezdružljivost in neskladnost nacionalnih sistemov, kar zadeva izvajanje orodij v okviru bolonjskega procesa-evropskega visokošolskega prostora, še naprej glavni razlog, da mnogo organov v EU ne more samodejno priznavati diplom, izdanih v državah vzhodnega partnerstva;
25. poziva vlade na obeh straneh, naj s pospešenimi prizadevanji dosežejo, da bo sistem visokega šolstva užival zaupanje, zlasti z zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev pri sprejemu in preverjanju znanja ter dostopu do virov in opreme ter enakih pravic do štipendij in, kar je najpomembnejše, z zagotavljanjem, da bodo diplome izdane samo študentom, ki izpolnjujejo vse pogoje in imajo učne rezultate, zahtevane za zadevne kvalifikacije;
26. organe EU, pa tudi univerze, odločno poziva, naj preučijo in določijo, kako bi bilo mogoče smiselno podpreti študente iz držav vzhodnega partnerstva s povečanjem števila in prepoznavnosti štipendij za izobraževanje, namenjenih študentom iz držav vzhodnega partnerstva, z uporabo različnih instrumentov Unije, pa tudi s spodbujanjem nacionalnih vlad, fundacij in nevladnih organizacij k reševanju potreb študentov iz držav vzhodnega partnerstva, ki lahko v številnih primerih izvirajo iz materialno prikrajšanih okolij in si kljub visoki študijski uspešnosti finančno težko privoščijo študij v EU;
27. pozdravlja dejavno sodelovanje vzhodnih partneric v programu Erasmus+ in dejstvo, da je proračunska absorpcijska sposobnost zelo dobra; zato obžaluje, da so sredstva, ki so na voljo za države vzhodnega partnerstva v okviru teh programov za obdobje 2014–2020, ostala približno enaka tistim iz prejšnjega finančnega obdobja;
28. meni, da je za uresničevanje cilja spodbujanja obsežnejšega sodelovanja zelo pomembno, da se finančna sredstva, ki so na voljo za štipendijske programe EU, kakršen je Erasmus+, posebej namenjene prav študentom iz držav vzhodnega partnerstva, povečajo in da se v programih financiranja EU za to regijo, ki je za Unijo izrednega strateškega in kulturnega pomena, uvede posebno poglavje;

Poklicne kvalifikacije in delovne izkušnje

29. meni, da je vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij potrebno, da bi omogočili več pomembnih faz v razvoju obeh strani v okviru projekta vzhodnega partnerstva, vključno z izboljšanjemčasne mobilnosti za namene poklicne specializacije, tako da bi državljani držav vzhodnega partnerstva dobili možnosti za pridobitev novih spretnosti, ki bi jih lahko nato doma uporabili za izboljšanje poklicnih rezultatov, pa tudi za zapolnitev kritičnih vrzeli med delovno silo na obeh straneh;

30. ugotavlja, da kljub dejstvu, da so poklicne kvalifikacije močno povezane z izboljšanjem priznavanja diplom v okviru bolonjskega procesa, še ni posebnega dokumenta, podobnega Direktivi 2013/55/EU, ki ureja to vprašanje v okviru EU, Evropskega gospodarskega prostora in Švice, ki bi vključeval tudi države vzhodnega partnerstva; zato spodbuja nove pobude, katerih cilj je zagotoviti kontinentalno razsežnost te prednostne naloge;
 31. poziva Komisijo in ESZD, naj skupaj z vladami držav vzhodnega partnerstva preučita možnosti za oblikovanje novega okvira za evropsko sosedsko politiko, da bi sistem evropskih poklicnih izkaznic razširili tudi na te partnerice; želi, da bi to orodje privedlo do prenovljene in bolj dinamične poklicne mobilnosti v Evropi in njenem sosedstvu ter pripomoglo k zapolnitvi vrzeli v zmogljivostih v najrazličnejših poklicih, z vzajemno koristnimi učinki za vse strani;
 32. poudarja, da bi bilo vse sodelovanje v zvezi vzajemnim priznavanjem poklicnih kvalifikacij treba usmeriti v to, da bi strokovnjaki obeh strani lahko izpopolnjevali svoje spretnosti, prakso in mobilnost, in pri tem ne bi ogrozili razpoložljivosti delovne sile v državah vzhodnega partnerstva ali povzročali neravnovesja znotraj EU;
 33. poziva k razvoju skupnega pristopa k izvajanju postopkov za priznanje poklicnih kvalifikacij za vse in želi vlade držav vzhodnega partnerstva spodbuditi, naj za priznavanje poklicnih kvalifikacij, zlasti v zvezi z reguliranimi poklici, razvijajo in izvajajo zanesljive in pregledne postopke;
 34. meni, da je vzajemno priznavanje delovnih izkušenj kvalificiranih delavcev nepogrešljiv vidik razvoja dinamičnega trga dela v Evropi in da bi bilo treba določiti nekatera temeljna merila za evidentiranje in količinsko opredeljevanje upoštevanih delovnih izkušenj delavcev, ki bi bila skupna državam članicam in drugim partnerjem;
 35. meni, da bi morale države članice EU in države vzhodnega partnerstva ne le uporabljati merila, ki se nanašajo na kakovost, preglednost in integriteto, temveč zagotoviti tudi to, da si bodo nacionalni organi, ki se ukvarjajo s poklicnimi kvalifikacijami, in vsa združenja in zveze delodajalcev, ki se ukvarjajo s priznavanjem delovnih izkušenj, po svojih najboljših močeh prizadevali preprečevati kakršno koli obliko diskriminacije na kakršni koli podlagi (spola, verske ali etnične pripadnosti ali države izvora);
 36. poziva sopredsednika, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, ESZD ter vladam in parlamentom držav članic EU in držav vzhodnega partnerstva.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾
parlamentarne skupščine Euronest o primeru Nadje Savčenko

(2016/C 193/05)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 30. aprila 2015 o primeru Nadje Savčenko ⁽²⁾ in prejšnjih resolucij Evropskega parlamenta v zvezi z njo,
 - ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Euronest z dne 17. marca 2015 o ruskem vojaškem vdoru v Ukrajino in nujni mirni rešitvi spora,
 - ob upoštevanju izjave predsednika Evropskega parlamenta Martina Schulza z dne 17. marca 2016,
 - ob upoštevanju izjav podpredsednice Evropske komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federice Mogherini, zlasti izjav z dne 7., 9. in 10. marca 2016,
 - ob upoštevanju svežnja ukrepov za izvajanje sporazumov iz Minska z dne 12. februarja 2015,
 - ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 2202 (2015) z dne 17. februarja 2015, s katero so bili potrjeni sporazumi iz Minska,
 - ob upoštevanju določb mednarodnega humanitarnega prava, zlasti tretje ženevske konvencije z dne 12. avgusta 1949 o ravnanju z vojnimi ujetniki,
 - ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Sveta Evrope št. 2034 (2015),
- A. ker so proruski uporniki na ozemlju Ukrajine ugrabili ukrajinsko vojaško pilotko Nadjo Savčenko ter jo nezakonito privedli v Rusijo, kjer je bila pridržana kot „gostja“ v hotelu in ni smela imeti nobenih stikov s svojo družino, nato pa so jo lokalne oblasti neutemeljeno obtožile za umor;
- B. ker je Nadja Savčenko odlikovana vojakinja s činom podpolkovnice in prva ženska, ki se je izobraževala na ukrajinski letalski akademiji, ter edina vojakinja, ki je sodelovala v ukrajinskih mirovniških silah v Iraku, in se je prostovoljno javila za sodelovanje v protiteroristični operaciji na vzhodu Ukrajine;
- C. ker je bila Nadja Savčenko med prestajanjem zaporne kazni izvoljena za poslanko ukrajinske vrhovne rade (parlamenta) in imenovana za predstavnico Ukrajine pri parlamentarni skupščini Sveta Evrope; ker je parlamentarna skupščina Sveta Evrope v svoji resoluciji št. 2034 (2015) pozvala k njeni takojšnji izpustitvi in spoštovanju njene poslanske imunitete, tudi v Ruski federaciji, ki je članica Sveta Evrope;
- D. ker Ruska federacija nima nobene pravice pridržati ukrajinskih državljanov ali jim odvzeti prostosti, jih obtožiti ali jim soditi za domnevna kazniva dejanja na ozemlju Ukrajine;
- E. ker je državno tožilstvo stalno spreminjalo utemeljitev za obtožbo in ker je bila končna rajsodba nepričakovano preložena kar dvakrat;
- F. ker Nadje Savčenko kljub njenemu slabemu zdravju niso smeli obiskati niti zdravniki niti njena mati; ker so imeli ukrajinski zdravniki in poslanci ukrajinskega parlamenta velike težave, ko so želeli prečkati mejo;
- G. ker je bila Nadja Savčenko povabljen, da se kot častna gostja udeleži foruma žensk v organizaciji parlamentarne skupščine Euronest;

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0186.

1. obsoja Rusko federacijo zaradi ugrabitve in protipravne premestitve Nadje Savčenko z ukrajinskega ozemlja v Rusijo ter njenega skoraj dveletnega pripora;
 2. od Ruske federacije zahteva, naj Nadjo Savčenko nemudoma in brezpogojno izpusti iz zaporu;
 3. poziva Rusko federacijo, naj dosledno spoštuje sporazume iz Minska; opozarja, da je Rusija v okviru teh sporazumov prevzela obveznost o izmenjavi vseh protipravno pridržanih oseb; zato meni, da Rusija nima nobene pravne podlage ali pristojnosti za sprožitev sodnega postopka proti državljanom Ukrajine, zlasti v primeru Nadje Savčenko, ki je bila ugrabljen in zaprt na podlagi izmišljenih obtožb o domnevnem kaznivem dejanju, ki naj bi ga storila v Ukrajini;
 4. meni, da je s priprtjem Nadje Savčenko kot vojne ujetnice v ruskem zaporu kršena ženevska konvencija iz leta 1949;
 5. opozarja Rusijo na njeno mednarodno obveznost, da spoštuje imuniteto Nadje Savčenko kot članice parlamentarne skupščine Sveta Evrope;
 6. poudarja, da je Ruska federacija v celoti odgovorna za zdravje in dobro počutje Nadje Savčenko; poziva ruske oblasti, naj ukrajinskim zdravnikom dovolijo, da jo obiščejo;
 7. poziva Rusko federacijo, naj ravna v skladu s svojimi mednarodnimi obveznostmi ter izpusti Nadjo Savčenko, Olega Sencova, Oleksandra Kolčenka in druge ukrajinske državljane ter jim nemudoma zagotovi varno vrnitev v Ukrajino; poziva ruske sodne organe in organe kazenskega pregona, naj svoje naloge v prihodnje izvajajo nepristransko in neodvisno;
 8. poziva EU, naj sestavi seznam posameznikov, odgovornih za protipravni odvzem prostosti Nadji Savčenko, proti katerim bo sprejela omejevalne ukrepe;
 9. poziva svoja soproedsednika, naj to resolucijo pošljeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic in držav vzhodnega partnerstva.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL